

Prekonajme nenávisť !

Zdá sa, že svet dokáže hovoriť len o nenávisti. Koľko nenávisti mali v sebe teroristi Hamasu, keď pred desiatimi dňami zmasakrovali stovky izraelských chlapcov a dievčat, alebo tí, čo stínali hlavy židovským deťom? A koľko nenávisti sa šíri, dnes aj v minulosti, počnúc od represálií Izraela? Koľko nenávisti mali v sebe rodičia teroristov, keď ju preniesli na svojich synov, ktorí sa často narodili alebo rástli zúfalí v utečeneckých táboroch, a koľko sa jej zrodí alebo vystupňuje medzi stovkami tisícov utečencov, ktorí sa usilujú uniknúť z Gazy, kde Hamas diktuje zákon horším spôsobom než mafia, ale kde tolki ľudia nemajú nič spoločné s teroristami, len trpia ich prítomnosťou?

A ako roky žili izraelskí synovia, ktorí prežili šoa, často obklopení útočníkmi zo všetkých strán, počnúc dňom, keď bol vyhlásený Izraelský štát? Nehovoriac o vášnivej nenávisti, akú mal zjavne v sebe ten, kto vyzabíjal milióny bezbranných ľudí pre hanebné a absurdné rasové zákony.

Zakaždým, keď sa potom nájde východisko na dosiahnutie mieru (ako nedávne „Abrahámove dohody“ medzi Izraelom a niektorými arabskými národmi), zdá sa, že niekto sa ho usiluje udusiť, vyprovokovať násilnú reakciu opačnej strany, živiť iné reakcie.

Uvedomujem si, že islamský terorizmus je vo svete jednou z najhorších foriem násilia, ale pripomínam, že Hamas a ďalšie teroristické značky nereprezentujú väčšinu Palestínčanov.

Žiaľ, ako v každom konflikte, všetci majú pravdu a sú ukrivdení. Osobne sa cítim odjakživa priateľom Izraela, rozumiem dôvodom mnohých izraelských priateľov pre ich hnev a obavy, ale aj to, že oni sami chápu, že by sa malo nájsť nejaké riešenie, ako sa deliť – aspoň vzájomným znášaním – o kúsok zeme, ktorá patrí obom. Nie všetci Palestínčania sú komplicmi Hamasu a iných

teroristických skupín a ich deti trpia rovnako ako izraelské deti. Prosím vás, nezabúdajme na to!

Zdá sa, že ľudstvo, ktoré má tolko možností rásť a objavovať divy, keď používa vedu a inteligenciu, aby mohlo ulahčiť a vylepšiť život všetkým, akoby sa cítilo povinné vždy za sebou zanechať aj dlhú stopu šialenej, slepej nenávisťi, absurdnej, a predsa hlboko zakorenenej v srdciach. Aký má zmysel žialiť nad ruinami pre vždy ospravedlniteľnú pomstu, ktorá však nič nerieši? A predsa ľudstvo vždy tak robilo a často v niekoľkých okamihoch zničilo život, diela, dokonca aj majstrovské výtvary mnohých ľudí. Splodilo tak ďalšie násilie, nenávisť a odvetu u tých, čo prežili. Pomsta je často pochopiteľná, ale nie je na nič dobrá, je ako droga, ktorá nič nerieši a plodí ďalšie násilie.

Vždy sa nájde niečo, čo sa stalo predtým, „spravodlivosť“, ktorú treba vykonať, a to je zámienka na zasievanie nenávisťi, dôvod jatriť mysle a vyzývať práve na pomstu alebo na „svätú“ vojnu, na Strednom východe alebo kdekoľvek inde.

Pred niekoľkými dňami som mal narodeniny a keď som uvažoval na týmito vecami, dobre si pamätám, ako ešte za mojich detských čias rodičia a stará mama mali obrovský strach, že bude znova vojna medzi Rusmi a Američanmi, keď sa len nedávno skončilo trúchlenie, rozdelenie a bratovražedné ničenie. Ani po toľkých rokoch sa nič vo svete nezmenilo, ba rozmnožili sa tisícky ohnísk vojen a pribudlo množstvo nových vražedných zbraní. Človek naďalej nenávidí, nerozvíja sa, neuvažuje racionálne a oveľa viac hovorí o pomste než o pokoji.

Viem, že sú to vety, ktoré zdieľame, ale bez ich vnútornej konkrétosti, a predsa sú zúfalé. Keď nad nimi uvažujeme, všetci by ich mali podpísať s úzkosťou vo svojom vnútri, aby potom dokázali urobiť málo alebo nič, hoci len usilovať sa preťať tú nekonečnú špirálu.

Ako môžu zavážiť fakty v očiach ľudstva, ktoré príliš často tak ľahko oslepne? Nevie, všetko sa mi zdá šialené a absurdné, zanechávame svet horší, ako bol ten, ktorý nás prijal, a na čo tí najslabší, obyčajne nevinní, vždy najviac doplácajú.

Pomáha mi iba modlitba a som presvedčený, že tú istú modlitbu odriekajú odlišným spôsobom, ale hlboko ju zdieľajú mnohí kresťania, židia a mohamedáni. Nech nás Všemohúci vypočuje a pomôže nám všetkým vyhnúť sa konečnej bilancii, ktorá by bola ešte katastrofálnejšia nielen pre moju odchádzajúcu generáciu, ale pre celý svet.

Neuverejnené, archív.